

¹Der Bel ist gebeugt, der Nebo ist gefallen, ihre Götzen sind den Tieren und dem Vieh zuteil geworden, daß sie sich müde tragen an eurer Last.²Ja, sie fallen und beugen sich allesamt und können die Last nicht wegbringen; sondern ihre Seelen müssen ins Gefängnis gehen.³Höret mir zu, ihr vom Hause Jakob und alle übrigen vom Hause Israel, die ihr von mir getragen werdet von Mutterleibe an und von der Mutter her auf mir liegt.⁴Ja, ich will euch tragen bis ins Alter und bis ihr grau werdet. Ich will es tun, ich will heben und tragen und erretten.⁵Nach wem bildet und wem vergleicht ihr mich denn? Gegen wen messet ihr mich, dem ich gleich sein solle?⁶Sie schütten das Gold aus dem Beutel und wägen dar das Silber mit der Waage und lohnen dem Goldschmied, daß er einen Gott daraus mache, vor dem sie knieen und anbeten.⁷Sie heben ihn auf die Achseln und tragen ihn und setzen ihn an seine Stätte. Da steht er und kommt von seinem Ort nicht. Schreit einer zu ihm, so antwortet er nicht und hilft ihm nicht aus seiner Not.⁸An solches gedenket doch und seid fest; ihr Übertreter, gehet in euer Herz!⁹Gedenket des Vorigen von alters her; denn ich bin Gott, und keiner mehr, ein Gott, desgleichen nirgend ist,¹⁰der ich verkündige zuvor, was hernach kommen soll, und vorlängst, ehe denn es geschieht, und sage: Mein Anschlag besteht, und ich tue alles, was mir gefällt.¹¹Ich rufe einen Adler vom Aufgang und einen Mann, der meinen Anschlag tue, aus fernem Lande. Was ich sage, das lasse ich kommen; was ich denke, das tue ich auch.¹²Höret mir zu, ihr stolzen Herzen, die ihr ferne seid von

¹قَدْ جَا يَلُ، اِنْخَسَى تَبُو. صَارَتْ تَمَائِلُهُمَا عَلَى الْحَيَوَانَاتِ وَالْبَهَائِمِ. مَحْمُولَاتُكُمْ مُحْمَلَةٌ جَمَلًا لِلْمُعَيِّ. ²قَدْ اِنْخَسَتْ. جَثَّ مَعًا. لَمْ تَقْدِرْ اَنْ تُجَّي الْجَمَلُ، وَهِيَ تَفْسُهَا قَدْ مَصَتْ فِي السَّبِي. ³اسْمَعُوا لِي يَا بَنِي يَهُوَّ وَكُلَّ بَقِيَّةِ بَنِي إِسْرَائِيلَ، الْمُحْمَلِينَ عَلَيَّ مِنَ الْبَطْنِ، الْمُحْمُولِينَ مِنَ الرَّحِمِ. ⁴وَالَى السَّيْخُوخَةِ أَنَا هُوَ، وَالَى السَّيْبَةِ أَنَا أَحْمِلُ. قَدْ فَعَلْتُ، وَأَنَا أَرْفَعُ، وَأَنَا أَحْمِلُ وَأَنْجِي. ⁵بِمَنْ تُسَبِّهُونِي وَتُسَوُّونِي وَتُمَثِّلُونِي لِنَسَبَاتِهِ. ⁶الَّذِينَ يُفَرِّغُونَ الذَّهَبَ مِنَ الْكَيْسِ، وَالْفِصَّةَ بِالْمِيزَانِ يَزْنُونَ. يَسْتَاجِرُونَ صَائِغًا لِيَصْنَعَهَا إِلَهًا. يَخْزُونَ وَيَسْجُدُونَ. ⁷يَزْعُمُونَ عَلَى الْكَتِفِ. يَحْمِلُونَهُ وَيَضْعُونَهُ فِي مَكَانِهِ لِيَقِفَ. مِنْ مَوْضِعِهِ لَا يَبْرُخُ. يَزْعُمُ أَحَدٌ إِلَيْهِ فَلَا يُجِيبُ. مِنْ شِدَّتِهِ لَا يُخَلِّصُهُ. ⁸أَذْكُرُوا هَذَا وَكُونُوا رِجَالًا. رَدَّدُوهُ فِي قُلُوبِكُمْ أَيُّهَا الْعُصَاةُ. ⁹أَذْكُرُوا الْأَوَّلِيَّاتِ مُنْذُ الْقَدِيمِ لَأَنِّي أَنَا اللَّهُ وَلَيْسَ آخَرُ. الْإِلَهَ وَلَيْسَ مِنِّي. ¹⁰مُخْبِرٌ مُنْذُ الْبَدْءِ بِالْآخِيرِ وَمُنْذُ الْقَدِيمِ بِمَا لَمْ يُفْعَلْ، قَائِلًا، رَأَيْتُ بَقُومٌ وَأَفْعَلُ كُلَّ مَسَرَّتِي. ¹¹دَاعٍ مِنَ الْمَشْرِقِ الْكَاسِرَ. مِنْ أَرْضٍ بَعِيدَةٍ رَجُلٌ مَسُورَتِي. قَدْ تَكَلَّمْتُ فَأَجْرِيهِ. قَصَيْتُ فَأَفْعَلُهُ. ¹²اسْمَعُوا لِي يَا أَشِدَّاءِ الْقُلُوبِ الْبَعِيدِينَ عَنِ الْبِرِّ. ¹³قَدْ قَرَّبْتُ بَرِّي. لَا يَبْعُدُ وَخَلَّاصِي لَا يَتَأَخَّرُ. وَأَجْعَلُ فِي صِهْيُونَ خَلَّاصًا. لِإِسْرَائِيلَ جَلَالِي.

der Gerechtigkeit.¹³ Ich habe meine Gerechtigkeit nahe gebracht; sie ist nicht ferne und mein Heil säumt nicht; denn ich will zu Zion das Heil geben und in Israel meine Herrlichkeit.